Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. E. Bolocan)
Dosarul nr. 3r-380/25 (2-25044132-02-3r-01072025)

D E C I Z I E

30 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Președintele completului, Sîrbu Victoria
judecătorul Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei
Judecătorii

examinând recursul declarat de SRL „Cimișlia-gaz” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 mai 2025, adoptată în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Cimișlia-gaz” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, terț SRL „Chișinău-gaz” cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 2 aprilie 2025 SRL „Cimișlia-gaz” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată în ordine de contencios administrativ, împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, terț SRL „Chișinău-gaz”, prin care a solicitat anularea pct. 3 al hotărârii nr.768 din 19 decembrie 2024.

Concomitent, cu depunerea acțiunii, reclamantul SRL „Cimișlia-gaz” a solicitat suspendarea executării hotărârii Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr.768 din 19 decembrie 2024 în partea pct. 3.

În motivarea cererii de suspendare a indicat la pct. 17 alin.(1) din Metodologia de calculare, aprobare și aplicare a tarifelor reglementate pentru serviciul de distribuție a gazelor naturale, aprobate prin Hotărârea Consiliului de Administrație ANRE nr.443/2020 din 24 noiembrie 2020.

A explicat că micșorarea sumei investițiilor, va aduce la micșorarea cheltuielilor privind amortizarea mijloacelor fixe și imobilizării necorporale, afectând negative rezultatele financiare a întreprinderii.

A menționat că, actul administrativ diminuează la titularii de licență valoarea costurilor materiale din cadrul costurilor de bază în sumă de 32.546.666,81 lei, dintre care la titularul de licență SRL „Cimișlia-gaz” cu 960.061,70 lei, conform

Anexei nr.2 la hotărâre, care reprezintă „valoarea contoarelor de evidență a gazelor naturale care urmează a fi diminuată la actualizarea tarifelor pentru serviciul de distribuție” este neîntemeiată și contravine Standardelor Naționale de Contabilitate aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 din 06.08.2013 publicat în Monitorul Oficial nr.233-237/ 22.10.13 art. 1534 cu modificările ulterioare, și anume SNC „Stocuri”, care la art.54, prevede că ”.... *Conform politicilor contabile, contoarele de evidență (a energiei electrice, gazelor naturale, apei etc.) și alte dispozitive similare se supun uzurii pe toată durata de funcționare utilă. Uzura construcțiilor speciale provizorii neprevăzute în lista de titluri, dispozitivelor, instalațiilor, contoarelor de evidență și altor dispozitive similare se contabilizează ca majorare concomitentă a costurilor/cheltuielilor curente și uzurii obiectelor de mică valoare și scurtă durată*.”

A relatat că în conformitate cu Politica contabilă a SRL „Cimișlia-gaz”: „Ca parte a cheltuielilor anticipate pe termen lung sunt reflectate următoarele elemente: • contoare de uz casnic; • cutii de protecție pentru contoare.

Costul acestor active este recunoscut atunci când acestea sunt puse în funcțiune și sunt amortizate prin utilizarea metodei liniare pe durata de funcționare utilă, care este egală cu: • pentru contoare de uz casnic - 9 (nouă) ani; • pentru cutii de protecție pentru contoare - 5 (cinci) ani.”

A susținut că poziția ANRE cu privire la reducerea cheltuielilor materiale cu costul „suplimentar” a echipamentelor de măsurare gaze, în timp ce cheltuielile materiale reflectă uzura acestora, calculată pentru o durată de funcționare utilă de 9 ani, nu este clară și întemeiată.

A declarat că prin suspendarea executării actelor contestate, se va evita pericolul iminent de producere a unui prejudiciu material ireparabil, în caz contrar SRL „Cimișlia-gaz” va fi privat de dreptul de a dispune de surse financiare aprobate pentru anul 2025, la fel se va periclita substanțial activitatea întreprinderii, prin ce îi va fi creat un prejudiciu ireparabil, prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil contestat.

Cererea în cauză este motivată prin faptul că există suspiciuni vădite privind ilegalitatea actului respectiv din considerentele expuse, precum și pericolul iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil prin executarea în continuare a actelor administrative defavorabile, ce ar influența negativ nemijlocit asupra activității SRL „Cimișlia-gaz”.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 mai 2025, s-a respins cererea înaintată de SRL „Cimișlia-gaz” privind suspendarea executării actului administrativ în cauza de contencios administrativ de examinare a acțiunii înaintate de SRL „Cimișlia-gaz” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, persoană terță SRL „Chișinău-gaz”, privind anularea hotărârii ANRE nr.768 din 19.12.2024 în partea pct.3, care prevede că

„*Departamentul gaze naturale și energie termică, la ulterioara actualizare a tarifelor pentru serviciul de distribuție a gazelor naturale va diminua cu 960 061,70 lei, la titularul de licență SRL „Cimişlia-gaz”, valoarea costurilor materiale din cadrul costurilor de bază, conform Anexei nr.2 la prezenta Hotărâre*”.

Solicitarea recurentului:

La 23 iunie 2025 SRL „Cimișlia-gaz” a declarat cerere de recurs împotriva acesteia, solicitând anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 mai 2025, cu admiterea cererii.

La 7 octombrie 2025 potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat că încheierea primei instanțe este ilegală şi neîntemeiată, pasibilă a fi casată. Astfel, instanţa de fond a respins cererea de suspendare a executării actului administrativ în pofida faptului că temeiul privind ilegalitatea actului administrativ este unul evident şi care nu vizează fondul cauzei.

A declarat că acţiunea în contenciosul administrativ a fost înaintată *inter alia* şi pe motivul neatragerii în procedura administrativă desfăşurată de ANRE al reprezentanţilor reclamantului.

A precizat că în scopul implementării şi realizării Programului investiţional, a avut relaţii contractuale cu SRL „Chişinău-gaz”, ultimul acţionând în calitate de autoritate contractantă și achizitor unic pentru SRL „Cimişlia-gaz”, în baza prevederilor Hotărârii ANRE nr. 24 din 26.01.2017. În anii 2021-2024, cu anexe pentru anii ulteriori au fost încheiate contractele respective, în scopul realizării Programului investiţional menţionat. A explicat că în baza clauzelor contractuale SRL „Chişinău-gaz” şi-a asumat obligaţia din numele său, dar din contul SRL „Cimişlia-gaz” să desfăşoare concursuri de achiziţii, să selecteze cea mai avantajoasă ofertă şi să încheie contracte, conform necesităţilor SRL „Cimişlia-gaz”.

A susținut că astfel, ANRE fără a face în Hotărârea nr.768 din 19.12.2024 o concluzie, constatare, trimitere la circumstanţe de fapt şi de drept în privinţa încălcărilor admise de SRL „Cimişlia-gaz”, a diminuat cu 960.061,70 lei costurile materiale din cadrul costurilor de bază la titularul de licenţă SRL „Cimişlia-gaz”, cu ce nu este de acord, deoarece s-a emis hotărârea în speţă, prin care se afectează drepturile şi interesele reclamantului, fără a se solicita poziţia acestora aşa cum prevede art. 44 alin. (1)-(3) din Codul administrativ.

La 11 martie 2026 terțul SRL „Chișinău-gaz” a depus referință asupra recursului, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs.

La 23 martie 2026 intimatul Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a depus referință asupra cererii de recurs declarate de SRL „Cimișlia-gaz”, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Colegiul atestă că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 mai 2025 a fost atacată de recurentul SRL „Cimișlia-gaz” la 23 iunie 2025, astfel Colegiul consideră că recursul declarat de SRL „Cimișlia-gaz” este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Iar alin. (2)-(4) al aceluiași articol stabilesc că, (2) Instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces. (3) Decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris. (4) După finalizarea procedurii de soluţionare a recursului împotriva încheierii judecătoreşti, dosarul judiciar se transmite instanţei competente în termen de 3 zile.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, prin pct. 3 din Hotărârea Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 768 din 19 decembrie 2024 s-a hotărât:

„*3. Departamentul gaze naturale și energie termică, la ulterioara actualizare a tarifelor pentru serviciul de distribuție a gazelor naturale:*

- va diminua la titularul de licență SRL „Chișinău-gaz” valoarea investițiilor realizate în anul 2023 cu 669,75 mii lei și amortizarea anuală aferentă lucrărilor de construcție a punctelor de reglare gaze, în corespundere cu Anexa

nr. 1 la prezenta Hotărâre;

- va diminua la titularii de licență valoarea costurilor materiale din cadrul costurilor de bază, conform Anexei nr. 2 la prezenta Hotărâre."

Prin urmare, SRL „Cimișlia-gaz" este vizat în Anexa nr. 2 la Hotărârea ANRE nr.768 din 19 decembrie 2024.

La 21 ianuarie 2025 SRL „Cimișlia-gaz" a depus la ANRE cerere prealabilă cu privire la suspendarea și anularea parțială a Hotărârea ANRE nr.768 din 19 decembrie 2024 în partea pct.3 ce se referă la faptul că „*Departamentul de gaze naturale și energie termică, la ulterioara actualizare a tarifelor pentru serviciul de distribuție a gazelor naturale va diminua cu 960.061,70 lei valoarea investițiilor realizate și amortizarea anuală aferentă, la titularul de licență SRL „Cimișlia-gaz" în corespundere cu Anexa nr.2 la prezentat hotărâre.*"

Potrivit deciziei ANRE din 24 ianuarie 2025, înregistrate la SRL „Cimișlia-gaz" cu nr. 111 s-a respins, ca neîntemeiată cererea cu privire la suspendarea executării pct.3 din Hotărârea ANRE nr.768 din 19 decembrie 2024.

La 30 ianuarie 2025, SRL „Cimișlia-gaz" a recepționat înștiințarea ANRE, prin care s-a comunicat că din considerentul complexității deosebite a cazului, termenul de examinare a cererii prealabile se prelungește până la data de 3 martie 2025, în temeiul art.60 alin.(5) Cod administrativ.

În temeiul deciziei nr.06-01/1151 din 3 martie 2025, ANRE a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea prealabilă cu privire la pct.3 a Hotărârii ANRE nr.768 din 19.12.2024, în conformitate cu prevederile art. 167, art. 169 alin.(2) din Codul administrativ.

Nefiind de acord cu actul administrativ și decizia de soluționare a cererii prealabile, la 2 aprilie 2025, SRL „Cimișlia-gaz", a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, terț SRL „Chișinău-gaz", prin care a solicitat anularea hotărârii ANRE nr.768 din 19.12.2024 în partea pct.3.

Odată cu depunerea acțiunii, reclamantul SRL „Cimișlia-gaz" a solicitat suspendarea executării pct. 3 al hotărârii ANRE din 19 decembrie 2024.

Prima instanță, prin încheierea din 26 mai 2025, a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actului administrativ înaintată de SRL „Cimișlia-gaz" .

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 23 iunie 2025, SRL „Cimișlia-gaz" a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

Potrivit art.214 alin. (1) Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanţei de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ dacă

autoritatea publica învestită cu soluţionarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluţionat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3).

Conform art.172 Cod administrativ, (1) Daca un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui pînă la finalizarea procedurii prealabile. (2) Motivele suspendării sînt: a) *existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.*

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât şi paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privinţa acestei condiţii de suspendare a executării actelor administrative individual defavorabil, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

La caz, SRL „Cimișlia-gaz” a invocat potrivit cererii de suspendare raportat la prevederile art. 172 alin. (2) lit. a) Codul administrativ, faptul neatragerii acestuia în procedura administrativă desfășurată de către pârât, cu toate acestea, alegațiile respective nu pot fi reținute drept fondate de instanța de recurs, întrucât acestea urmează a fi analizate la etapa cercetării fondului cauzei, fiind prematură o expunere în această privință la etapa examinării chestiunii privind suspendarea executării actului administrativ.

Astfel, la caz, reclamantul SRL „Cimișlia-gaz” nu a prezentat probe, ce ar oferi suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate a actului

contestat.

Deci, la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul prezentei cauze, din studierea sumară a înscrisurilor în limita împuternicirilor acordate de legiuitor instanței de judecată la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actului administrativ contestat, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase şi rezonabile privind legalitatea pct. 3 al hotărârii ANRE nr. 768 din 19 decembrie 2024.

Având în vedere că examinarea cererii de suspendare, nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanţa având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenţei dreptului, în prezenta speţă, în limitele necesare examinării cererii de suspendare, nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase şi rezonabile privind ilegalitatea pct. 3 al hotărârii ANRE nr. 768 din 19 decembrie 2024.

Reieșind din faptul că, legiuitorul condiționează suspendarea actului administrativ contestat de existenţa unui caz bine justificat, cît şi a iminenţei producerii pagubei, întrucît eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecinţă directă a cazului bine justificat, instanța de recurs reține că, la caz, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

Cu referire la al doilea temei prevăzut de legislator, Completul specializat reţine că scopul aplicării acestui temei, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti. Astfel, pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

Instanța de recurs evidențiază că, prin cererea privind suspendarea executării actului contestat, reclamantul a invocat că astfel se va evita privarea reclamantului de dreptul de a dispune de resursele financiare aprobate pentru anul 2025 și se va periclita substanțial activitatea întreprinderii. Astfel, deși reclamantul invocă eventuale pierderi financiare, care pot periclita activitatea întreprinderii, acesta are obligația de a proba în modul corespunzător aceste declarații, or instanța de judecată nu poate opera în vederea justificării suspendării actului administrativ cu supoziții.

Cu toate acestea, în opinia instanței de recurs, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată, argumentată și probată existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Astfel, trimiterea reclamantului la iminența unui risc de producere al unui prejudiciu ireparabil prin pierderile financiare, Completul judiciar o califică drept una neîntemeiată, în contextul în

care existența unui prejudiciu material sau a unui disconfort temporar nu este suficient pentru suspendarea actului administrativ. La caz, pierderile financiare invocate de către reclamant potrivit cererii reprezintă un prejudiciu ce poate fi recuperat, astfel Completul apreciază invocarea de către reclamant ai unui prejudiciu ireparabil drept una speculativă.

Prin urmare, Completul specializat în acest sens urmează să accentueze că, motivele invocate de SRL „Cimișlia-gaz" nu sunt plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului contestat nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum şi ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie și dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente. Or, din cererea înaintată nu sunt identificate niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art.172 alin. (2) din Codul administrativ.

Sub acest aspect, instanţa de recurs reţine că, în speță nu sunt întrunite nici prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, or, contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamantul nu a prezentat probe confirmative, care ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În opinia instanței de recurs, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată şi argumentată existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil. Or, acest element nu a fost argumentat şi nici probat în regim suficient de obiectiv şi convingător, deşi sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantului.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Cu atât mai mult, reclamantul nu ține cont de faptul că, în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) din Codul administrativ, în conformitate cu care, actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

În acest sens, în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile, reclamantul va fi restabilit în drepturile încălcate, inclusiv având posibilitate să solicite compensarea prejudiciului cauzat prin actul nominalizat, în cazul în care va fi demonstrată existența prejudiciului, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

Din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 mai 2025, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de SRL „Cimișlia-gaz” .

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 mai 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei